

2016. április 12., kedd

P8_TA(2016)0102

A Földközi-tenger térségében kialakult helyzet és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségessége

Az Európai Parlament 2016. április 12-i állásfoglalása a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről (2015/2095(INI))

(2018/C 058/02)

Az Európai Parlament

- tekintettel az 1951-es genfi egyezményre és annak kiegészítő jegyzőkönyvére, különösen a visszaküldés tilalmához fűződő jogra;
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló 1989-es ENSZ-egyezményre és annak 25. évfordulójáról szóló, 2014. november 27-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményére (UNCLOS, 1982), az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezményre (SOLAS, 1974) és a tengeri felkutatásról és mentésről szóló (módosított) nemzetközi egyezményre (SAR, 1979),
- tekintettel a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó cselekvési tervről szóló bizottsági közleményre (2010–2014) (COM(2010)0213) és a kísérő nélküli kiskorúak helyzetéről szóló, 2013. szeptember 12-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel a Földközi-tengeren bekövetkezett legutóbbi tragédiákról és az Európai Unió migrációs és menekültügyi politikáiról szóló, 2015. április 29-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európába irányuló migrációról és menekülthullámról szóló, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Parlament Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságában 2015-ben tartott vitákra: április 14-én, Avramopoulos biztos jelenlétében tartott vitára; május 6-án a szolidaritásról és a felelősség méltányos megosztásáról, többek között a kutatási és mentési kötelezettségekről tartott vitára; május 26-án a harmadik országokkal folytatott együttműködés stratégiájáról tartott vitára; június 4-én az EU-ba érkező menedékkérők és menekültek számára biztonságos és jogszerű utak kidolgozásáról és a közös európai menekültügyi rendszer megvalósításáról tartott vitára; június 25-én az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a rendezetlen jogállású migránsok munkaerejének kizsákmányolásával kapcsolatos problémák kezeléséről, a megfelelő legális gazdasági migrációs csatornák kifejlesztéséről, valamint a határigazgatásról és vízumpolitikáról tartott vitára; július 2-án a migráció és a fejlesztés összefüggésrendszerében az uniós belügyi alapok elköltésének módjáról tartott vitára; július 6-

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0070.

⁽²⁾ HL C 93., 2016.3.9., 165. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0176.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0317.

2016. április 12., kedd

án a migrációra vonatkozó menetrendből kiinduló első bizottsági javaslatcsomagról, valamint a szolidaritásról és a felelősség méltányos megosztásáról, többek között a kutatási és mentési kötelezettségekről és az EU-ba érkező menedékkérők és menekültek számára biztonságos és jogszerű utak kidolgozásáról tartott vitára; július 16-án szakértők jelenlétében a migrációs politikával kapcsolatos uniós finanszírozásról, az uniós tagállamokban és Norvégiában a kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó politikákról, gyakorlatokról és adatokról, az EU-nak a migráció területén harmadik országokkal folytatott együttműködéséről, valamint a gazdasági migráció szabályozásának új módjairól tartott vitára; szeptember 22-én az európai migrációs stratégiát követő második bizottsági javaslatcsomagról tartott vitára; szeptember 23-án a nemzeti parlamentekkel a fogadóállomásokon alapuló koncepcióról és a migráció nemzeti és helyi szinten történő kezeléséről tartott vitára; október 19-én az embercsempészetrel, az emberkereskedelemmel és a rendezetlen jogállású migránsok munkaerejének kiszákmányolásával kapcsolatos problémák kezeléséről tartott vitára; november 10-én „A menekültügyi válság kezelése: az európai migrációs stratégia szerinti kiemelt intézkedések végrehajtásának helyzete” című bizottsági közleményről (COM(2015)0510) tartott vitára; november 19-én az EU migrációs és menekültügyi politikáihoz kapcsolódó belső és külső finanszírozásáról tartott vitára; december 10-én az EU migrációs területen harmadik országokkal folytatott együttműködéséről tartott vitára; és december 21-én a határigazgatásról és vízügyi politikáról, a közös európai menekültügyi rendszer hatékony megvalósításáról, valamint a megfelelő jogszerű gazdasági migrációs csatornák kidolgozásáról tartott vitára,

- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság 2015. április 1-jén a fejlesztés és a migráció kapcsolatáról tartott együttes ülésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, a Külügyi Bizottság és az Emberi Jogi Albizottság 2015. szeptember 15-én a Földközi-tenger térségében folyó migrációs áramlásokkal összefüggésben az emberi jogok tiszteletben tartásáról tartott együttes ülésére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság küldöttségének 2015 szeptemberében Lampedusára tett, a kutatási-mentési műveletekkel kapcsolatos látogatásáról, valamint 2015 októberében Tunéziába tett, a harmadik országokkal a migráció, a menekültügy és a határellenőrzés terén folytatott együttműködéssel kapcsolatos látogatásáról szóló jelentésére, továbbá tekintettel a Költségvetési Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság közös küldöttségének 2015 júliusában Szicíliába tett, a régióra nehezedő migrációs nyomás kezelésével, különösen annak költségvetési vonatkozásaival kapcsolatos látogatásáról szóló jelentésére,
- tekintettel a Bizottság migrációval kapcsolatos, tíz pontból álló intézkedési tervére, amelyet a közös Külügyi és Belügyi Tanács 2015. április 20-án Luxemburgban tartott ülésén ismertetett,
- tekintettel a Bizottság „Európai migrációs stratégia” című közleményére (COM(2015)0240),
- tekintettel az Európai Uniónak a földközi-tengeri térség déli középső részén folytatott katonai műveletéről szóló, 2015. május 18-i (KKBP) 2015/778 tanácsi határozatra,
- tekintettel az EUNAVFOR Med művelet második szakaszának, újabb nevén a Sophia műveletnek a megindítására vonatkozó határozatra, amelyet az uniós nagykövetek fogadtak el a Politikai és Biztonsági Bizottságban ⁽¹⁾, valamint tekintettel az Égei-tengeren a NATO vezetésével végrehajtott műveletekre;
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2015. október 9-i 2240(2015). számú határozatára,
- tekintettel a Bizottságnak a migráncsempészet elleni uniós cselekvési tervről (2015–2020) szóló közleményére (COM(2015)0285),
- tekintettel az Eurodac-rendeletnek az ujjlenyomat-vételi kötelezettség tekintetében való végrehajtásáról szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/hu/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>.

2016. április 12., kedd

- tekintettel az európai letelepítési programról szóló bizottsági ajánlásra (C(2015)3560) és a Tanácsban ülésező tagállamok kormányai képviselőinek a többoldalú és nemzeti programokon keresztül 20 000, nemzetközi védelemre szoruló személy letelepítéséről szóló következtetéseire, amelyet a Bel- és Igazságügyi Tanács 2015. július 20-i ülésén ismertettek,
- tekintettel a Bizottságnak a fogadóállomásokon (hotspotokon) alapuló megközelítéshez kapcsolódó magyarázó feljegyzésére, a Görögországban és Olaszországban kialakult helyzetről szóló 2016. február 10-i jelentésére, valamint a Görögország által elért eredményekről szóló 2016. március 4-i jelentésére;
- tekintettel a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló 2015. szeptember 14-i (EU) 2015/1523 tanácsi határozatra,
- tekintettel a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló 2015. szeptember 22-i (EU) 2015/1601 tanácsi határozatra,
- tekintettel a Bizottságnak az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint a valamely harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatára (COM(2015)0450),
- tekintettel a Bizottságnak a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazása céljából a biztonságos országok közös uniós jegyzékének létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatára (COM(2015) 0452),
- tekintettel „A visszatérésre vonatkozó uniós cselekvési terv” című bizottsági közleményre (COM(2015)0453),
- tekintettel a tagállamok illetékes hatóságai által a visszatéréssel kapcsolatos tevékenységeik végzése során használandó közös „Visszatérési kézikönyv” kidolgozásáról szóló bizottsági ajánlásra (C(2015)6250) és annak mellékletére,
- tekintettel „A jelenlegi menekültügyi válsággal kapcsolatos közbeszerzési szabályok” című bizottsági közleményre (COM(2015)0454),
- tekintettel az Európai Bizottság és a főképviselő „Az európai menekültügyi válság kezelése: az EU külső tevékenységének szerepe” című közös közleményére (JOIN(2015)0040),
- tekintettel az afrikai stabilitással és az irreguláris migráció okainak kezelésével foglalkozó szükséghelyzeti alap létrehozásáról szóló bizottsági határozatra (C(2015)7293),
- tekintettel a Bizottság „A menekültügyi válság kezelése: azonnali operatív, költségvetési és jogi intézkedések az európai migrációs stratégia keretében” című közleményére (COM(2015)0490) és annak mellékleteire,
- tekintettel a Bizottság „A menekültügyi válság kezelése: az európai migrációs stratégia szerinti kiemelt intézkedések végrehajtásának helyzete” című közleményére (COM(2015)0510) és annak mellékleteire,
- tekintettel a Bizottság „Az Európai Határ- és Parti Őrség és Európa külső határainak hatékony igazgatása” című közleményére (COM(2015)0673) és az Európai Határ- és Parti Őrségről és a 2007/2004/EK rendelet, a 863/2007/EK rendelet, valamint a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatára (COM(2015)0671), az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatérését szolgáló európai úti okmányról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatára (COM(2015)0668), az 562/2006/EK rendeletnek a külső határokon végzett ellenőrzések releváns adatbázisok felhasználásával való megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatára (COM(2015)0670), a Bizottságnak a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2015/1523 és (EU) 2015/1601 tanácsi

2016. április 12., kedd

határozat 9. cikkével összhangban a nemzetközi védelem területén Svédország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatára (COM(2015)0677), valamint a Bizottság Törökországgal közös önkéntes humanitárius befogadási rendszerről szóló ajánlására (C(2015)9490),

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A menekültügyi válság kezelése: Az európai migrációs stratégia szerinti kiemelt intézkedések végrehajtásának helyzete” című közleményére (COM(2016)0085),
- tekintettel a Bizottság általa Görög Köztársasághoz intézett, a Görögország által a 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti átadás folytatására való tekintettel meghozandó sürgős intézkedésekről szóló ajánlására (C(2016)0871),
- tekintettel a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2015/1601 határozat szerint Ausztriára jutó kérelmezői létszám 30 %-a áthelyezésének ideiglenes felfüggesztéséről szóló tanácsi végrehajtási határozat tervzetére (COM(2016)0080),
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „Vissza a schengeni rendszerhez – menetrend” című közleményére (COM(2016)0120),
- tekintettel a Bizottság által az Európai Parlament és a Tanács számára készített, „Második jelentés a Törökország által a vízumliberalizációs menetrend követelményeinek teljesítése terén tett előrelépésekről” című jelentésére (COM(2016)0140) és a Bizottság ehhez kapcsolódó munkadokumentumára (SWD(2016)0097),
- tekintettel az Unióban nyújtandó vészhelyzeti támogatásról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2016)0115) és a 2016. évi 1. sz. költségvetésnek ezen eszköz céljaira szolgáló költségvetési tétel létrehozása érdekében történő, a közeljövőben esedékes módosítására,
- tekintettel az Európai Tanács által a 2015. április 23-i rendkívüli ülésén, a 2015. június 25–26-i ülésén, az uniós állam- és kormányfők migrációról szóló 2015. szeptember 23-i informális ülésén, a 2015. október 15-i, a 2015. december 17-i és 18-i, valamint a 2016. február 18-i és 19-i ülésén elfogadott következtetésekre,
- tekintettel a Tanács által a biztonságos származási országokról a 2015. július 20-i ülésén, a migrációról a 2015. július 20-i ülésén, a visszatérési politika jövőjéről a 2015. október 8-i ülésén, a migrációról a 2015. október 12-i ülésén, a menekültügyi és migrációs válság kezelését célzó intézkedésekről a 2015. november 9-i ülésén, a hontalanságról a 2015. december 4-i ülésén, valamint a migráncscempészetről a 2016. március 10-i ülésén elfogadott következtetésekre,
- tekintettel a 2015. szeptember 14-én elfogadott elnökségi következtetésekre,
- tekintettel a Tanácsban ülésező tagállamok kormányai képviselőinek 2015. július 20-i ülésükön elfogadott következtetéseire, amelyek tárgya többoldalú és nemzeti programok végrehajtása nemzetközi védelemre szoruló 20 000 személy letelepítése céljával,
- tekintettel a 2015. október 15-i EU–Törökország közös cselekvési tervre, valamint az ahhoz kapcsolódó 2016. február 10-i és március 4-i végrehajtási jelentésekre,
- tekintettel az EU állam- és kormányfőinek 2016. március 7-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Földközi-tenger keleti térségében és a Nyugat-Balkánon húzódó útvonallal foglalkozó, 2015. október 8-án megrendezett magas szintű konferencián elfogadott nyilatkozatra, valamint a nyugat-balkáni útvonalon kialakult menekültáradattal foglalkozó, 2015. október 25-i találkozón a vezetők által elfogadott nyilatkozatra valamint az ehhez kapcsolódó, az elért haladásról szóló 2016. február 10-i jelentésre,

2016. április 12., kedd

- tekintettel a 2015. november 11-én és 12-én Vallettában tartott, migrációval foglalkozó Európai Unió–Afrika csúcstalálkozón elfogadott cselekvési tervre és politikai nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) munkájára és jelentéseire, és különösen az Európai Unióban a menekültügy helyzetéről szóló 2014-es jelentésére és a havonta megjelenő menekültügyi trendekre,
- tekintettel a Frontex munkájára és jelentéseire, és különösen a 2015-ös éves kockázatelemzésére, valamint a kockázatelemzési hálózati negyedéves jelentéseire,
- tekintettel az Europol munkájára és jelentéseire, és különösen a „Mare” elnevezésű Közös Operatív Csapatra, valamint az Európai Migráncscempészeti Központnak (EMSC) Európai általi létrehozására,
- tekintettel az Eurojust munkájára és jelentéseire, és különösen az emberkereskedelemtől szóló jelentéseire,
- tekintettel az Alapjogi Ügynökség (FRA) munkájára, éves jelentéseire és tanulmányaira, és különösen a munkaerő-kizsákmányolás súlyos formáiról, valamint a rendezetlen jogállású migránsok és a velük kapcsolatba lépő személyek kriminalizálásáról szóló tanulmányaira,
- tekintettel a C. politikai tematikus főosztálynak az EUMSZ 80. cikkének végrehajtásáról, a nemzetközi védelmet kérelmezők új módszereiről, alternatív útvonalairól és a menekültügyi eljárásokhoz való hozzáférési módjaikról, az EU-ba irányuló munkavállalási célú migráció szabályozásának új módjairól, a közös európai menekültügyi rendszer erősítéséről és Dublin alternatíváiról, az EU-nak a migráció terén harmadik országokkal folytatott együttműködéséről szóló, valamint „A női menedékkérők és menekültek fogadása az Unióban” című tanulmányaira, továbbá tekintettel a D. politikai tematikus főosztály „Migrációs politikák: a hatékonyság elemzése és a jövőben alkalmazandó bevált gyakorlatok” című, és az EXPO politikai tematikus főosztály „Migránsok a Földközi-tengeren: az emberi jogok védelme” című tanulmányára,
- tekintettel az Európai Migrációs Hálózat (EMH) tanulmányaira, és különösen a kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó politikákról, gyakorlatokról és adatokról szóló tanulmányára,
- tekintettel az ENSZ menekültügyi főbiztosának munkájára és jelentéseire,
- tekintettel az ENSZ a migránsok emberi jogaival foglalkozó különleges előadójának munkájára és jelentéseire,
- tekintettel az Európa Tanács munkájára, jelentéseire és állásfoglalásaira,
- tekintettel a Nemzetközi Migrációs Szervezet munkájára és jelentéseire,
- tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának munkájára és jelentéseire,
- tekintettel a Régiók Bizottságának az európai migrációs stratégiáról szóló, a 2015. december 3–4-én megtartott 115. plenáris ülésén elfogadott véleményére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az európai migrációs stratégiáról és a migráncscempészet elleni uniós cselekvési tervről szóló véleményére,
- tekintettel a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről szóló, 2014. december 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a „80. cikk – Szolidaritás és a felelősség méltányos megosztása, ideértve a kutatási és mentési kötelezettségeket is” című munkadokumentumra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0105.

2016. április 12., kedd

- tekintettel az embercsempészettel, az emberkereskedelemmel és a rendezetlen jogállású migránsok munkaerejének kizsákmányolásával kapcsolatos problémák kezeléséről szóló munkadokumentumra,
- tekintettel a „Határigazgatás és vízumpolitika, a Frontex és más illetékes ügynökségek szerepét is ideértve” című munkadokumentumra,
- tekintettel a „Biztonságos és jogszerű utak kidolgozása az EU-ba érkező menedékkérők és menekültek számára, beleértve az áttelepítési és kapcsolódó integrációs politikákat is” című munkadokumentumra,
- tekintettel a „Megfelelő legális gazdasági migrációs csatornák kialakítása” című munkadokumentumra,
- tekintettel „Az EU migrációs és menekültügyi politikájával kapcsolatos belső és külső uniós finanszírozás” című munkadokumentumra,
- tekintettel „A közös európai menekültügyi rendszer hatékony végrehajtása, ideértve az EASO szerepét is” című munkadokumentumra,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, valamint a Petíciós Bizottság véleményére (A8-0066/2016),

A. mivel 2014. december 17-i állásfoglalásában arra utasította az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot, hogy értékelje a különböző érintett politikákat, dolgozzon ki ajánlásokat és számoljon be erről stratégiai saját kezdeményezésű jelentés formájában a plenáris ülésen;

B. mivel a Frontex adatai szerint ⁽¹⁾ 2015-ben 1,83 millió személyt észleltek, miközben szabálytalanul próbáltak meg átkelni az EU külső határain, ami a 2014 folyamán az Unióba érkezett 282 500 migránssal összevetve példátlan mértékű adat; és mivel az IOM/UNICEF adatai szerint a tengeren át érkező összes migráns mintegy 20 %-a gyermek ⁽²⁾;

C. mivel az EASO adatai szerint ⁽³⁾ 2015-ben több mint 1,4 millió nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be az ún. „EU+ országokban” ⁽⁴⁾, amely kérelmek száma április óta folyamatosan nőtt, ugyanakkor az ismétlődő kérelmek száma csökkent, és mivel a kérelmezők mintegy 6 %-a vallja magát kísérő nélküli kiskorúnak; mivel 2016 februárjában a tengeren érkezők 22 %-a bolt nő és 40 %-uk gyermek ⁽⁵⁾;

D. mivel a Gyermek Jogairól szóló ENSZ-egyezmény alkalmazásában minden tizennyolc év alatti személy gyermeknek tekintendő;

⁽¹⁾ Frontex hírek, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ IOM és UNICEF, adatösszefoglaló: A gyermekek Európába irányuló migrációja, http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ EASO hírlevél, 2015. november-december, https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ Az „EU+ országok” az EU 28 tagállamát, valamint Norvégiát és Svájcot foglalják magukban.

⁽⁵⁾ Az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala – Helyzetkép Görögországról (adatok) –2016. március 7.

2016. április 12., kedd

- E. mivel a Nemzetközi Migrációs Szervezet szerint 2015-ben több mint 3 771 személy vesztette életét vagy tűnt el a Földközi-tengeren ⁽¹⁾; mivel 2016. március 8-ig a jelentések szerint 444 személy vesztette életét a Földközi-tengeren; mivel 2016 első kilenc hetében 77 – átlagosan tehát naponta egynél több – gyermek halt meg; mivel az EUROPOL legfrissebb adatai szerint legalább 10 000 kísérő nélküli gyermek tűnt el érkezését követően Európában
- F. mivel október 3-át „A megemlékezés napjának” kellene nyilvánítani, emléket állítva minden olyan migráns és menedékkérő férfinak, nőnek és gyermeknek, akik az üldözés, diktatúrák, háborúk és nyomorúság elől próbáltak menekülni és eközben életüket veszítették, valamint megemlékezve minden olyan férfiról és nőről is, akik nap mint nap életüket kockáztatják azért, hogy megmentsék őket;
- G. mivel a világ bizonyos részein háború dúl és erőszak uralkodik, és az ott élő embereket a rendkívüli szegénység, a környezet állapotának romlása együttes hatásai sújtják és a fiatalok jövője kilátástalan, ami további erőszakot és bizonytalanságot kelthet, és ismét egész népeket kényszeríthet migrációra;

Az EUMSZ 80. cikke – Szolidaritás és a felelősség méltányos megosztása, ideértve a kutatási és mentési kötelezettségeket is

- H. mivel az EUMSZ 80. cikke a szolidaritás elvét és a felelősség méltányos megosztása elvét az egész uniós rendszer középpontjába állítja, jogalapot biztosítva így ezen elveknek a menekültügygel, migrációval és határellenőrzéssel kapcsolatos uniós politikákban történő érvényesítésére;
- I. mivel a szolidaritás a belső és a külső szolidaritás formájában egyaránt megjelenhet; és mivel az áthelyezés, a menekültügyi határozatok kölcsönös elismerése, az operatív támogató intézkedések, a jelenleg hatályos dublini rendelet és az ideiglenes védelemről szóló, proaktív módon értelmezett irányelv a belső szolidaritást szolgáló eszközök tárárt alkotják, ugyanakkor az áttelepítés, a humanitárius befogadás és a tengeri kutatás és mentés a külső szolidaritást segíti elő, a polgári védelmi mechanizmus pedig mindkét cél szolgálatába állhat;
- J. mivel 2016. március 3-án az olasz fogadólétesítményekben a más tagállamba történő áthelyezésre váró 39 600 menedékkérőből csak 338-et helyeztek ténylegesen át, míg Görögország esetében a 66 400 tervezett áthelyezésből 322-ra került ténylegesen sor;

Az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a rendezetlen jogállású migránsok munkaerejének kizsákmányolásával kapcsolatos problémák kezelése

- K. mivel a migráncsempészet, az emberkereskedelem és a munkaerő-kizsákmányolás olyan elkülönült jogi jelenségek, amelyekkel külön jogi kereteken belül uniós és nemzetközi szinten kell foglalkozni, és amelyek kellően célzott választ igényelnek, ugyanakkor a gyakorlatban gyakran átfedik egymást; és mivel az embercsempész és emberkereskedő hálózatok igen gyorsan képesek változtatni módszereiken, ezért a válaszintézkedéseknek is a lehető legfrissebb és legpontosabb adatokon kell alapulniuk; mivel a migráncsempészet elleni küzdelem keretében foganatosított intézkedéseknek nem szabad azokat a személyeket is sújtaniuk, akik a rendezetlen jogállású migránsok számára humanitárius segítséget nyújtanak;
- L. mivel a migráncsempészet, az emberkereskedelem és a munkaerő-kizsákmányolás elleni küzdelem egyaránt igényel rövid, közép- és hosszú távú válaszokat, többek között a bűnözői hálózatok felszámolását és az elkövetők bíróság elé állítását, az adatok gyűjtését és elemzését, az áldozatok védelmét és a jogellenesen tartózkodó migránsok visszatérését célzó intézkedéseket, valamint a harmadik országokkal folytatott együttműködést, továbbá az emberkereskedelem és embercsempészet áldozatairól szóló keresletet és a migrációnak az embereket az embercsempészeknek kiszolgáltató kiváltói okait kezelő, hosszabb távú stratégiákat;

⁽¹⁾ IOM, Eltűnt Migránsok Projekt, <http://missingmigrants.iom.int/>.

2016. április 12., kedd

Határigazgatás és vízumpolitika, az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség és más illetékes ügynökségek szerepét is ideértve

- M. mivel a határ- és vízumpolitika terén számos bizottsági javaslattal kapcsolatban rendes jogalkotási eljárás van folyamatban, különös tekintettel a következő javaslatokra: az uniós vízumkódexről szóló rendeletre irányuló javaslat (átdolgozás) (2014/0094(COD)), a körutazói vízum létrehozásáról szóló rendeletre irányuló javaslat (2014/0095(COD)), és a vízumok egységes formátumának biztonsági szempontjáról szóló rendeletre irányuló javaslat (2015/0134(COD)); és mivel e területen a Bizottság a közelmúltban új javaslatokat terjesztett be, amelyeket a rendes jogalkotási eljárás keretében fognak kezelni;
- N. mivel a belső határellenőrzések megszüntetésének a külső határok hatékony igazgatásával, szigorú közös szabályok betartásával, a tagállamok közötti hatékony információcserével és az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásával párhuzamosan kell történnie;
- O. mivel az Európai Parlament felhívta az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséget, hogy erősítse meg az alapvető jogok esetleges megsértéseinek kezelésével kapcsolatos kapacitását, többek között a harmadik országok illetékes hatóságaival kötött vagy kötetendő együttműködési megállapodások keretében, és mivel az új uniós határügynökségre vonatkozó bizottsági javaslat már panaszkezelési mechanizmust is magába foglal;
- P. mivel a jelenlegi vízumkódex lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy „humanitárius okból” eltérjenek a vízumkérelmek rendes elfogadhatósági kritériumaitól (19. és 25. cikk);

Biztonságos és jogszerű utak kidolgozása az EU-ba érkező menedékkérők és menekültek számára, beleértve az áttelepítési és kapcsolódó integrációs politikákat is

- Q. mivel a világ menekültpopulációjának 86 %-át nem iparosodott országok fogadják be; mivel a bűnszövetkezetek és embercsempészek kihasználják az Unióba belépni próbáló, a háború elől menekülő elkeseredett emberek helyzetét;
- R. mivel az Unióba jutás jogszerű és biztonságos útvonalai korlátozottak, és sokan továbbra is vállalni fogják a veszélyes utazás kockázatát; és mivel az Unióba érkező menedékkérők és menekültek számára – a meglévő jogszabályok és gyakorlatok alapján – biztonságos és jogszerű utak kidolgozása lehetővé tenné az Unió és a tagállamok számára, hogy jobban átlássák a védelmi szükségleteket és az Unióba irányuló migrációs áramlásokat, és felszámolják az embercsempészek üzleti modelljét;

A harmadik országokkal folytatott együttműködésre vonatkozó stratégia, különös tekintettel a regionális védelmi programokra, az áttelepítésre, a visszatérésre, valamint a migráció kiváltó okainak kezelésére

- S. mivel az EU harmadik országokkal folytatott együttműködése olyan politikai eszközök segítségével zajlik, mint a regionális párbeszéd, kétoldalú párbeszéd, közös migrációs és mobilitási programok, mobilitási partnerségek, továbbá olyan jogi eszközök támogatása mellett, mint a „globális megállapodásokban” szereplő migrációs záradékok, visszafogadási megállapodások, vízumkönnyítési megállapodások, vízumentességről szóló megállapodások, illetve olyan operatív eszközök közreműködésével, mint a regionális védelmi programok és regionális fejlesztési és védelmi programok, a Frontex munkavégzési megállapodásai és az EASO harmadik országokkal folytatott együttműködése;
- T. mivel az egyes tagállamok a migrációval kapcsolatban továbbra is intenzív, kétoldalú szintű külső tevékenységeket folytatnak;
- U. mivel az Unió fokozta a harmadik országokkal a migráció és a menekültügy terén folytatott együttműködését annak érdekében, hogy megfelelően reagáljon a jelenlegi menekültválságra, és új együttműködési kezdeményezéseket indított, mint például az EU-Törökország közös cselekvési terv, a nyugat-balkáni útvonalakkal kapcsolatos kötelezettségvállalások, valamint a valletti csúcstalálkozón elfogadott cselekvési terv;

2016. április 12., kedd

Megfelelő legális gazdasági migrációs csatornák kialakítása

- V. mivel az Unióban a munkaképes korú népesség 2020-ig várhatóan 7,5 millióval csökkenni fog; mivel az uniós munkaerőpiaci igények alakulásával kapcsolatos előrejelzések szerint munkaerőhiány van kialakulóban, illetve egyes területeken kialakulhat a jövőben; és mivel a harmadik országbeli állampolgárok sok nehézségbe ütköznek külföldi képzéseik elismertetésekor, ezért elvállalt munkájukhoz viszonyítva többnyire túlképzettek;
- W. mivel a munkavégzési célú migrációval kapcsolatos jelenlegi uniós megközelítés széttagolt, ugyanis több különálló irányelv foglalkozik konkrét munkavállalói kategóriákkal és olyan harmadik országbeli állampolgárokkal, akik bizonyos feltételek mellett dolgozhatnak; és mivel ez a megközelítés csak rövid távú, körülhatárolt igényeket elégíthet ki;

Annak vizsgálata, hogy a migráció és a fejlesztés összefüggésrendszerében hogyan költik el az uniós belügyi alapokat, többek között a sürgősségi alapokat is

- X. mivel számos uniós pénzügyi eszköz létezik a tagállamok és harmadik országok migrációval, menekültüggyel és határigazgatással kapcsolatos fellépéseinek finanszírozására; mivel a tagállamok számára a finanszírozást főként a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapból (AMIF) és a Belső Biztonsági Alapból (ISF) folyósítják, de mivel számos más program és alap is felhasználható a migrációval kapcsolatos tevékenységekhez; és mivel a harmadik országoknak nyújtott finanszírozást ugyan főként a Fejlesztési Együttműködési Eszközön keresztül folyósítják, azt a különböző bizottsági főigazgatóságok és a Külügyi Szolgálat kezeli;
- Y. mivel a költségvetési sorok és felelőségek széttagoltsága megnehezíti, hogy átfogó képet kapjunk az alapok felhasználásának módjáról, sőt az Unió által a migrációra fordított pontos összegről;

A közös európai menekültügyi rendszer hatékony végrehajtása, ideértve az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) szerepét is;

- Z. mivel a közös európai menekültügyi rendszer közös szabályokat tartalmaz a közös menekültügyi politikával, az egységes menekültstátusszal és az egész Unióban érvényes közös menekültügyi eljárásokkal kapcsolatban; mivel azonban több figyelmeztető jelzés, többek között a Bizottság által elfogadott, kötelezettségszegési eljárás megindításáról szóló határozatok azt mutatják, hogy sok tagállamban még nem teljesen valósították meg a közös európai menekültügyi rendszert; mivel a megvalósításra a nemzeti jogok harmonizálása és a tagállamok közötti szolidaritás előmozdítása érdekében alapvetően szükség van, és mivel a tagállamok támogató segítségnyújtást igényelhetnek az EASO-tól a közös európai menekültügyi rendszernek való megfeleléshez; mivel a befogadási feltételek és a menekültügyi eljárások harmonizálása csökkentheti a jobb feltételeket kínáló országokra nehezedő stresszt, és alapvető fontosságú a felelősségmegosztás szempontjából;
- AA. mivel a dublini rendszer jelenlegi mechanizmusai nem kellően objektívek, nem képesek megállapítani a felelősség megosztásának méltányos kritériumait és nem biztosítják a nemzetközi védelemhez való gyors hozzájutást; mivel a rendszert a gyakorlatban nem alkalmazzák, és az ideiglenes áthelyezésről szóló két tanácsi határozatban egyértelmű eltérések is vannak; és mivel a Bizottság 2016 márciusára ígérte a Dublin III. rendelet rendes felülvizsgálatára irányuló javaslatot;
- AB. mivel az 1951. évi Genfi Egyezmény 3. cikkében foglalt rendelkezések szerint a tagállamok nem alkalmazhatnak hátrányos megkülönböztetést a menekültek faja, vallása vagy származási országa alapján;

2016. április 12., kedd

A szolidaritásról

1. rámutat, hogy a migrációval kapcsolatos uniós fellépéseknek a szolidaritás elvén kell alapulniuk; megjegyzi, hogy a szolidaritás EUMSZ 80. cikkében megállapított elve a menekültügyre, bevándorlásra és a határellenőrzési politikákra egyaránt vonatkozik; véleménye szerint az EUMSZ 80. cikke a 77–79. cikkel együttesen jogalapot a szolidaritás elvének e területeken történő érvényesítéséhez;

A kutatásról és mentésről

2. abból a tételből indul ki, hogy az életmentésnek az első helyen kell állnia a prioritások között, és hogy elengedhetetlenül fontos a kutatási és mentési műveletek megfelelő uniós és tagállami szintű finanszírozása; megjegyzi, hogy egyre több illegális migráns érkezik tengeri úton, és riasztó mértékben nőtt a tengeren életüket veszítő személyek száma, valamint hogy Európa részéről jobb válaszreakcióra van szükség;

3. emlékeztet arra, hogy az életmentés a veszélyben lévőekkel való szolidaritás megnyilvánulása, ugyanakkor a nemzetközi jog szerinti jogi köteletség is, mivel az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményének – amelyet minden tagállam és maga az Unió is ratifikált – 98. cikke előírja, hogy minden esetben a tengeren bajba jutott személyek segítségére kell sietni;

4. véleménye szerint a tengeri kutatási és mentési műveletek során feltétlen szükség van egy állandó, erőteljes és hatékony uniós válaszlépésre, hogy meg lehessen előzni a Földközi-tengeren átkelni próbáló migránsok körében előforduló halálesetek számának meredek emelkedését;

5. e tekintetben azt javasolja, hogy erősítsék meg a kutatási és mentési kapacitásokat, és a tagállami kormányoknak pénzügyi segítségnyújtás és eszközök tekintetében több forrást kell mozgósítaniuk egy, az EU egészére kiterjedő, a veszélyben lévő menekültek és migránsok felkutatására, mentésére és megsegítésére, valamint a legközelebbi biztonságos helyre történő eljuttatásukra irányuló humanitárius művelet összefüggésében;

6. rámutat arra, hogy a tengeren bajba jutott embereket ténylegesen segítő magán hajóparancsnokok vagy nem kormányzati szervezetek (NGO-k) nem fenyegethetők e segítség miatt kiszabható büntetéssel; úgy véli, hogy a kereskedelmi hajózás nem tekinthető olyan lehetőségnek, amely helyettesíti a tagállamok kutatási és mentési kötelezettségeit;

Az emberkereskedelem és az embercsempészet kezeléséről

7. felszólít arra, hogy egyértelműen tegyenek különbséget az Unióba becsempészett személyek és az Unióba emberkereskedelem útján bekerült személyek között, mert bár a szakpolitikai válaszokat megfelelően integrálni kell, e válaszoknak egyúttal megfelelően célzottaknak is kell lenniük; kijelenti, hogy általános értelemben véve a migránscsempészet egy személy szabálytalan belépését könnyíti meg valamely uniós tagállamba, míg az emberkereskedelem egy személy erőszakos, megtévesztő vagy visszaélésszerű eszközök alkalmazásával, kizsákmányolás céljából megvalósított toborzását, szállítását vagy fogadását jelenti;

8. megállapítja, hogy a migráció bármely holisztikus megközelítésének szükségszerűen tartalmaznia kell az emberkereskedelemmel és embercsempészettel foglalkozó bűnözői hálózatok tevékenységének megakadályozását célzó intézkedéseket;

9. üdvözli azt a pozitív szerepet, amelyet a haditengerészet hajói mindeddig betöltöttek a tengeri életmentésben és a bűnözői hálózatok felszámolása terén; támogatja az olyan haditengerészeti műveletek céljait, mint például a Sophia művelet, és hangsúlyozza az emberi élet védelmének szükségességét, kiemelve, hogy a műveletnek minden vonatkozásában biztosítania kell a migránsok életének megóvását;

10. kiemeli, hogy a katonai műveletek a migráció semmilyen holisztikus megközelítésében sem válhatnak döntően meghatározó vonatkozássá, és ismételten hangsúlyozza, hogy a Sophia művelet nem vonhat el a Földközi-tengeren a tengeri életmentés céljaira egyébként már rendelkezésre bocsátott eszközöket;

2016. április 12., kedd

Az uniós ügynökségeknek az embercsempészet elleni küzdelemben betöltött szerepéről

11. rámutat, hogy mivel a bűnözők igen gyorsan képesek változtatni módszereiken, a szakpolitikai intézkedéseket a legfrissebb pontos adatokhoz kell igazítani; pozitív előrelépésnek tekinti, hogy a Bizottság 2015. május 27-én elfogadott egy migráncscsempészet elleni uniós cselekvési tervet (a továbbiakban: a migráncscsempészetéről szóló cselekvési terv), amelyben kapcsolattartó csoport létrehozását irányozza elő a migráncscsempészetrel kapcsolatos problémákkal foglalkozó uniós ügynökségek között, az együttműködés és az információcsere megerősítése céljával;

12. hangsúlyozza, hogy a meglévő eszközöket, például az ügynökségek kockázatelemzéseit teljes mértékben fel kell használni; megjegyzi, hogy az uniós ügynökségeknek teljes mértékben együtt kell működniük egymással, emellett azonban fokozniuk kell a tagállamokkal folytatott együttműködésüket is; megállapítja, hogy az erőfeszítések jobb összehangolása révén lehetővé kell tenni az adatok nemzeti szinten történő összegyűjtését és továbbítását az ügynökségekhez;

Az áthelyezésről

13. emlékeztet rá, hogy az áttelepítés folyamata – azaz a nemzetközi védelmet kérelmező vagy nemzetközi védelemben részesülő személynek az egyik tagállamból egy másikba történő átadása – az Unión belüli szolidaritás gyakorlati példája; arra is emlékeztet továbbá, hogy az Európai Parlament 2009 óta kéri a menedékkérők tagállamok közötti elosztására vonatkozó kötelező mechanizmus bevezetését;

14. megjegyzi, hogy az elmúlt év során a Tanács két határozatot fogadott el az Unióban történő ideiglenes áthelyezési intézkedésekről (a továbbiakban: az áthelyezésről szóló határozatok)⁽¹⁾, és hogy ezek a nemzetközi védelmet kért személyek Görögországból és Olaszországból más tagállamokba történő átszállítását tartalmazzák; megjegyzi, hogy bár az áthelyezésről szóló határozatok nem szüntetik meg a felelőségek elosztásáról szóló dublini szabályokat, lehetővé teszik az ezen szabályoktól való ideiglenes eltérést;

15. véleménye szerint a sürgősségi áthelyezési intézkedések meghozatala a helyes irányba tett lépés, és felszólítja a tagállamokat, hogy ezen intézkedések szerinti kötelezettségeiknek a lehető leghamarabb tegyenek eleget;

16. emlékeztet arra, hogy az áthelyezésről szóló határozatok alkalmazásának céljából az áthelyezés csak olyan állampolgárságú személyekre vonatkozik, amely állampolgárság esetében a nemzetközi védelmet megadó határozatok uniós szintű átlaga az azt megelőző három hónapban az Eurostat adatai alapján legalább 75 % volt; megjegyzi, hogy az áthelyezésről szóló határozatok viszonylag kevés embert érintenek, és nem vonatkoznak jelentős számú, harmadik országból származó kérelmezőre, akik e határozatok értelmében nem áthelyezhetők;

17. megjegyzi továbbá, hogy az áthelyezésről szóló jelenlegi határozatok szerint még mindig az első érkezés szerint tagállamoknak kell kezelniük a legbonyolultabb nemzetközi védelem iránti kérelmeket (és fellebbezéseket), meg kell szervezniük a hosszabb ideig tartó befogadást, és koordinálniuk kell azon személyek visszaküldését, akik végül nem jogosultak nemzetközi védelemre; megismétli, hogy a közös európai menekültügyi rendszer működtetésére szolgáló bármely új rendszernek a szolidaritáson és a felelőség méltányos megosztásán kell alapulnia.

18. véleménye szerint az áthelyezésről szóló határozatokban foglalt kritériumokon – mint például a tagállam GDP-je, a tagállam népessége, a tagállamban tapasztalható munkanélküliségi ráta és a tagállamban korábban menedéket kért személyek száma – túlmenően két egyéb kritériumot is figyelembe kell venni, mégpedig a tagállam területének nagyságát és a tagállam népsűrűségét;

19. úgy véli, hogy az áthelyezés végrehajtásakor – amennyire csak a gyakorlatban lehetséges – figyelembe kell venni a kérelmező preferenciáit; elismeri, hogy ez módot ad a másodlagos mozgások elkerülésére és a kérelmezők arra való bátorítására, hogy fogadják el az áthelyezési határozatot, azonban nem akadályozhatja meg az áthelyezési folyamatot;

⁽¹⁾ (EU) 2015/1523 és (EU) 2015/1601 tanácsi határozat.

2016. április 12., kedd

Az áttelepítésről

20. véleménye szerint az áttelepítés az egyik előnyben részesített lehetőség arra, hogy a menekültek és nemzetközi védelemre szorulóknak számára biztosítsák az Unióba történő biztonságos és jogszerű belépést, amennyiben a menekültek nem tudnak visszatérni a származási országukba, de a fogadó országban sem tudnak hatékony védelmet igénybe venni vagy beilleszkedni;

21. megjegyzi továbbá, hogy az áttelepítés az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának égisze alatt működő, jól kialakított humanitárius program, és a nemzetközi védelemre szoruló személyeknek a tagállamok területére történő szabályszerű érkezése kezelését szolgáló hasznos eszköz;

22. rámutat arra, hogy tekintettel az Unió külső határaitra érkező migránsok soha nem látott mértékű beáramlására, valamint a nemzetközi védelmet igénylő személyek létszámának folyamatos növekedésére, az Uniónak az áttelepítéssel kapcsolatban kötelező érvényű jogalkotási megközelítésre van szüksége, ahogyan azt a Bizottság migrációs stratégiája is megállapította; azt javasolja, hogy tényleges hatás eléréséhez ennek a megközelítésnek az Uniótól nemzetközi védelmet kérő menekültek teljes számához képest érdemi számú menekült számára kell biztosítania az áttelepítést, valamint figyelembe kell vennie a globális áttelepítési szükségletekről az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága által évente közzétett beszámolókat;

23. hangsúlyozza, hogy állandó, uniós szintű, minden tagállam számára kötelező letelepítési programra van szükség, amely az Unióban védelmet kereső menekültek összesített számát figyelembe véve az egyes tagállamok számára a letelepítések ésszerű számát írja elő;

A humanitárius befogadásról

24. rámutat arra, hogy a humanitárius befogadás az áttelepítést kiegészítő lehetőségként használható fel annak érdekében, hogy a leginkább kiszolgáltatott személyek, pl. a kísérő nélküli kiskorúak, a fogyatékkal élő vagy sürgős orvosi beavatkozásra szoruló menekültek sürgős, gyakran időszakos védelemben részesülhessenek;

25. hangsúlyozza, hogy amennyiben a harmadik országbeli állampolgárok számára az áttelepítés nem jöhet szóba, a tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy dolgozzanak ki és működtessenek humanitárius befogadási programokat;

A humanitárius vízumokról

26. rámutat arra, hogy a humanitárius vízumok a nemzetközi védelemre szoruló személyek számára biztosítják egy harmadik országba való belépés lehetőségét, hogy ott menedékjogot kérhessenek; felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki a meglévő lehetőségeket humanitárius vízumok uniós nagykövetségeken és konzuli hivatalokban történő kiadására – különösen a veszélyeztetett csoporthoz tartozó személyek részére – a származási és a tranzitországokban;

27. úgy véli, hogy a nemzetközi védelemért folyamodó személyek számára lehetővé kell tenni, hogy európai humanitárius vízumot igényeljenek közvetlenül bármelyik tagállam konzulátusán vagy nagykövetségén, és amennyiben elbírálást követően humanitárius vízumot kapnak, ez feljogosítana a belépésre a vízumot kibocsátó tagállam területére kizárólag abból a célból, hogy ott nemzetközi védelem iránti kérelmüket benyújtsák; úgy véli ezért, hogy szükség van a vízumkódex módosítására oly módon, hogy konkrétabb rendelkezéseket tartalmazzon a humanitárius vízumokra vonatkozóan;

A közös európai menekültügyi rendszerről

28. rámutat arra, hogy további lépésekre van szükség annak biztosításához, hogy a közös európai menekültügyi rendszer valóban egységes rendszerré váljon;

2016. április 12., kedd

29. emlékeztet arra, hogy a harmonizáció javításához feltétlenül szükséges a csomag végrehajtásának átfogó értékelése (a Bizottság értékelő jelentésének formájában), amelyet gyors nyomon követés követ, amennyiben a végrehajtás valamely tagállamban nem kielégítő;

30. megjegyzi például azt, hogy az elfogadhatatlan kérelmek, későbbi kérelmek, felgyorsított eljárások és határellenőrzési eljárások mind olyan egyedi esetek, amelyekkel kapcsolatban a menekültügyi eljárásokról szóló irányelv átdolgozása igyekezett megtalálni a rendszer hatékonysága és a kérelmezők – különösen a veszélyeztetett csoporthoz tartozó személyek – jogai közötti kényes egyensúlyt; hangsúlyozza, hogy az ilyesfajta egyensúlyt csak akkor lehet elérni, hogy a jogszabályokat teljes mértékben és megfelelően hajtják végre;

31. hangsúlyozza az idegenrendészeti őrizet minden formája feletti, a bevándorlási és menekültügyi jogszabályoknak megfelelően történő igazságügyi hatósági felügyelet fontosságát; emlékeztet arra, hogy mind a nemzetközi jog, mind az Európai Unió Alapjogi Chartája kötelezi a tagállamokat arra, hogy a megvizsgálják a fogva tartás alternatíváit, felhívja a tagállamokat a menekültügyi eljárások és a befogadási feltételekről szóló irányelvek megfelelő alkalmazására az idegenrendészeti fogdákhöz való hozzáférés vonatkozásában;

32. emlékeztet arra, hogy fontos a hontalan személyek számának csökkentése, és ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be célzott eljárásokat a hontalanság megállapítására, és osszák meg egymással bevált gyakorlataikat a hontalan személyekre vonatkozó adatok gyűjtése, illetve a hontalanság megállapítására szolgáló eljárások tekintetében;

A Dublin III. rendelet felülvizsgálatáról

33. megállapítja, hogy a Dublin III. rendelet ⁽¹⁾ működése számos kérdést vetett fel a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam megállapításának tisztességes és szolidáris jellegével kapcsolatban; megjegyzi, hogy a jelenlegi rendszer nem veszi kellő mértékben figyelembe, hogy az Unió külső határain található egyes uniós tagállamok mekkora migrációs nyomásnak vannak kitéve; úgy véli, hogy a tagállamoknak fel kell mérniük a dublini logikából fakadó nehézségeket, és az Uniónak meg kell teremtenie a szolidaritás gyakorlásának feltételeit a tagállamai között és az érintett migránsok iránt;

34. rámutat arra, hogy az Unióba egyre nagyobb számban érkező migránsok miatt a dublini rendelettel létrehozott rendszerre nehezedő nyomás azt mutatja, hogy a rendszernek ebben a formájában egyáltalán nem sikerült megvalósítania két elsődleges célkitűzését, azaz a felelősség megosztásának objektív és tisztességes kritériumainak megállapítását és a nemzetközi védelemhez való gyors hozzájutás biztosítását; megismétli fenntartásait azon kritérium tekintetében, hogy jelenleg az első belépés szerinti tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatáért, és úgy véli, hogy ezt a kritériumot felül kell vizsgálni;

35. továbbá arra is rámutat, hogy ugyanakkor még mindig magas az Unión belüli másodlagos mozgások előfordulása; magától értetődőnek találja, hogy a dublini rendszert létrehozásától kezdve nem a tagállamok közötti felelősségmegosztásra szánták, hanem fő célja az volt, hogy gyorsan egyetlen tagállamra hárítsa a menedékkérelem feldolgozásának felelősségét;

36. javasolja, hogy az áthelyezésről szóló határozatok alapjául szolgáló kritériumokat közvetlenül építsék be az Uniónak a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatos felelősségmegosztásra vonatkozó egységes szabályaiba; hangsúlyozza, hogy a dublini rendelet felülvizsgálatakor fontos az „egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló kérelmezők” fogalmának felülvizsgálata, mivel azokkal a migránsokkal és menekültekkel, akik nem esnek ebbe a kategóriába, mindenképpen az első érkezés szerinti tagállamnak kell foglalkoznia;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 604/2013/EU rendelete (2013. június 26.) egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (HL L 180., 2013.6.29., 31. o.).

2016. április 12., kedd

37. úgy véli, hogy az Európai Uniónak arányos és megfelelő pénzügyi és technikai támogatással kellene segítenie azokat a tagállamokat, amelyekhez a legtöbb menedékkérelem érkezik; úgy találja, hogy a szolidaritási és felelősségmegosztási intézkedések alkalmazása mellett szólni érvenek annak kell lennie, hogy javuljon a közös európai menekültügyi rendszer színvonala és működése;

38. rámutat, hogy a dublini rendszer alapvető átalakításának egyik lehetősége a kérelmek uniós szinten történő központi összegyűjtése – aminek során az egyes menedékkérelmeket úgy tekintenék, mint akik nem egyetlen tagállamban, hanem az Unió egészében kérnek menedéket –, valamint az Unióban menedéket kérő személyekre vonatkozó felelősség megosztását lehetővé tevő központi rendszer létrehozása lenne; javasolja, hogy e rendszer az egyes tagállamokra vonatkozó küszöbértékeket állapítson meg az érkezők számára vonatkozóan, ami érezhetően segítené a másodlagos mozgások felszámolásában, mivel az összes tagállam teljes részt vállalna a központosított rendszerből, és nem egyénileg felelne a kérelmezők más tagállamoknak történő kiosztásáért; úgy véli, hogy e rendszer néhány uniós fogadóállomás („hotspot”) alapján működhetne, ahonnan az Unióban történő szétosztás zajlana; kiemeli, hogy a felelősségmegosztás bármely új rendszerébe be kell építeni a családtagok és a gyermek mindenképp felett álló érdekének fő elvét;

A kölcsönös elismerésről

39. megállapítja, hogy a tagállamok jelenleg csak abban az esetben ismerik el a másik tagállamokból származó menekültügyi határozatokat, ha azok elutasítóak; megismétli, hogy a pozitív menekültügyi határozatok kölcsönös elismerése logikus lépés lenne az EUMSZ 78. cikke (2) bekezdése a) pontjának helyes végrehajtása felé, amely „az Unió egészén belül érvényes, egységes menekült jogállást” ír elő;

Az ideiglenes védelemről szóló irányelvről

40. rámutat arra, hogy tömeges beáramlás esetén a Bizottság saját kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmének megvizsgálása után javasolhatja az átmeneti védelemről szóló 2001/55/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: az átmeneti védelemről szóló irányelv) alkalmazását; megállapítja, hogy az irányelv tényleges alkalmazásához minősített többséggel elfogadott tanácsi határozatra van szükség; megjegyzi, hogy az irányelv alkalmazását indokolhatja annak kockázata, hogy az uniós menekültügyi rendszer nem tud megbirkózni a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlásával vagy várható tömeges beáramlásával; kiemeli azonban, hogy 2001-es elfogadása óta az átmeneti védelemről szóló irányelvet egyszerűen sem alkalmazták;

41. megjegyzi, hogy az átmeneti védelemről szóló irányelv a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek harmadik országokból való evakuálásának lehetőségéről is rendelkezik, és hogy ez az evakuálás lehetővé tenné a humanitárius folyosók használatát az UNHCR-rel együttműködésben, a tagállamokra pedig szükség esetén az a kötelezettség hárulna, hogy adjanak meg valamennyi lehetőséget a vízum megszerzésére;

42. úgy véli, hogy a leginkább érintett tagállamok menekültügyi rendszere máris egyértelműen túlterhelt, és hogy az átmeneti védelemről szóló irányelvet saját logikája szerint már alkalmazni kellett volna; kéri, hogy az irányelv felülvizsgálatakor mindenképpen határozzák meg világosan, hogy mi minősül a menekültek „tömeges beáramlásának”; értelmezése szerint az átmeneti védelemről szóló irányelv felülvizsgálatát a dublini rendszer felülvizsgálatának részeként lehetne elvégezni;

A beilleszkedésről

43. megjegyzi, hogy alapvető fontosságú az összes társadalmi szereplő részvétele, ezért azt javasolja, hogy – tiszteletben tartva a tagállamok hatáskörét az integrációs intézkedések tekintetében – erősíteni kell a bevált gyakorlatok cseréjét e tekintetben; hangsúlyozza, hogy az országokban jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok integrációjára szolgáló lépéseknek a befogadást, nem pedig az izolációt kell támogatniuk; megjegyzi, hogy a helyi és regionális hatóságok – köztük a városok – kulcsszerepet játszanak az integráció folyamatában;

⁽¹⁾ A Tanács 2001/55/EK irányelve (2001. július 20.) a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről (HL L 212., 2001.8.7., 12. o.).

2016. április 12., kedd

44. hangsúlyozza, hogy a befogadó tagállamoknak segítséget és lehetőségeket kell adniuk a menekülteknek a beilleszkedéshez, valamint életük új társadalomban történő felépítéséhez; megjegyzi, hogy ennek szükségszerűen magában kell foglalnia a szálláshelyet, az írás-olvasás és a nyelv oktatását, az interkulturális párbeszédet, az oktatást és a szakmai képzést, valamint tényleges hozzáférést a társadalom demokratikus struktúráihoz – a kvalifikációs irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően; megjegyzi, hogy – az uniós állampolgárokhoz hasonlóan – a menekültek is rendelkeznek jogokkal és kötelességekkel egyaránt a befogadó tagállamokban; hangsúlyozza ezért, hogy az integráció kétirányú folyamat, és hogy az Unió alapértékei iránti tiszteletnek, valamint a menekültek alapvető jogai tiszteletben tartásának az integrációs folyamat szerves részét kell képeznie;

45. emlékeztet arra, hogy a befogadási feltételekről szóló irányelv 15. cikke értelmében a tagállamoknak kell megállapítaniuk, hogy milyen feltételek alapján biztosítják a nemzetközi védelmet kérelmezőknek a munkaerőpiachoz való hozzáférést, amennyiben e hozzáférés eredményes és megfelel a szóban forgó cikk (1) bekezdésében foglalt határidőnek; értelmezése szerint a 15. cikk (2) bekezdésének megfelelően munkaerőpiac-politikai okokból a tagállamok elsőbbségben részesíthetik az uniós polgárokat és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államok állampolgárait, valamint harmadik országok jogszerűen területükön tartózkodó állampolgárait;

46. véleménye szerint amennyiben az Unióban nemzetközi védelemben részesülő személyek olyan tagállamban kapnak állásajánlatot, amely eltér a nemzetközi védelmet megadó tagállamtól, biztosítani kell számukra, hogy az ajánlatot elfogadják;

47. megerősíti, hogy a külföldi képesítések jobb elismerése gyakorlati szempontból biztosíthatja, hogy harmadik országok már az Unióban tartózkodó állampolgárai jobban be tudjanak illeszkedni, és felkéri a Bizottságot, hogy e tekintetben megfelelő javaslatokat terjesszen elő;

48. ösztönzi az áttelepítés céljából befogadott személyeket célzó magán és közösségi integrációs programokat, amelyek a tagállamokkal és helyi hatóságokkal együttműködve, illetve azok bevált gyakorlataira alapozva valósulnak meg;

A családegyesítésről

49. ösztönzi a tagállamokat, hogy törekedjenek a családok együtt tartására, ami hosszú távon elősegítheti a beilleszkedési folyamatot, mivel a figyelmet így az új élet kialakítására lehet összpontosítani, nem kell a továbbra is bizonytalan helyzetben levő családtagokért aggódni;

50. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak a jogi és a gyakorlati akadályok felszámolásával fel kell gyorsítaniuk a családegyesítésre vonatkozó határozatok meghozatalát;

51. javasolja, hogy a dublini rendelet alapjaiban történő átdolgozásáig a tagállamok a család egységének tiszteletben tartása érdekében jobban használják ki a mérlegelési záradékokat;

A gyermekekről

52. hangsúlyozza az Unióba érkező gyermekek kiszolgáltatott helyzetét, és megismétli, hogy minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy mindenekelőtt gyermekként bánjanak vele; felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul alkalmazzák a közös európai menekültügyi rendszernek a kísérő nélküli kiskorúakra, többek között a jogi segítségnyújtáshoz való hozzáférésre, a gyámságra, az egészségügyi ellátáshoz, a lakhatáshoz és az oktatáshoz való hozzáférésre, a számukra érhető nyelven való kommunikációhoz való jogra, a megfelelően képzett tisztviselőkkel való elbeszélgetésre stb. vonatkozó egyedi rendelkezéseit; ismételten kéri, hogy a tagállamok ne tartsanak fogva gyermekeket amiatt, mert migránsok;

53. emlékeztet arra, hogy a támogatást, a tájékoztatást és a védelmet ki kell terjeszteni a kísérő nélküli és a hozzátartozóiktól elszakított gyermekekre is, összhangban mindenek felett álló érdekükkel, valamint hogy gyorsan kell intézkedni a kísérő nélküli és a hozzátartozóiktól elszakított gyermekek által benyújtott családegyesítési kérelmek tekintetében;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/95/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról (HL L 337., 2011.12.20., 9. o.).

2016. április 12., kedd

54. megjegyzi, hogy a hatékony gyámság és a gyermek szempontjait figyelembe vevő védőháló kulcsfontosságúak a szülői felügyelet nélküli gyermekek bántalmazásának, elhanyagolásának és kizsákmányolásának megelőzése terén; hangsúlyozza uniós útmutatások kidolgozásának fontosságát egy olyan gyámsági rendszer létrehozása érdekében, amely megfelelő támogatást és védelmet nyújt, és biztosítja, hogy a külföldi és belföldi gyermekek egyenlő bánásmódban részesüljenek;

55. úgy véli, hogy az életkor-meghatározást a legkevésbé invazív, multidiszciplináris, biztonságos módon és a gyermekek testi épségét és emberi méltóságát tiszteletben tartva, a lányokra külön figyelmet fordítva kell elvégezni, független, szakképzett szakemberek és szakértők által;

56. felhívja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek lebontott adatokat a menekült és migráns gyermekek helyzetéről annak érdekében, hogy javítsák a rendszerek menekült és migráns gyermekek integrálására való alkalmasságát;

A visszatérésekről

57. tisztában van azzal, hogy a biztonságos visszatérés lehetővé tétele azon személyek számára, akiket a menedékjog iránti kérelmük egyéni értékelését követően nem minősítettek uniós védelemre jogosultnak, olyan feladat, amelyet a közös európai menekültügyi rendszer megfelelő végrehajtásának részeként kell megvalósítani;

58. elismeri, hogy tekintettel arra, hogy 2014-ben az Uniót elhagyni kényszerült harmadik országbeli állampolgárok 36 %-át ténylegesen visszaküldték, szükség van az uniós visszatérési rendszer hatékonyságának javítására;

59. úgy véli, hogy a visszafogadások hatékonyságának növelése és a visszaküldések európai szintű következetességének biztosítása érdekében új európai visszafogadási megállapodásokat kell elfogadni, amelyeknek elsőbbséget kell élveznie a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú megállapodásokkal szemben;

60. úgy véli, hogy a migránsok visszatérését csak biztonságosan, az adott migránst megillető alapvető és eljárási jogok maradéktalan tiszteletben tartása mellett szabad megvalósítani, és csak akkor, ha a visszatérés célországa biztonságos; megismétli e tekintetben, hogy az önkéntes visszatérést előnyben kell részesíteni a kiutasítással szemben;

61. javasolja, hogy a tagállamok minden olyan kísérlete, hogy visszatoloncoljanak olyan migránsokat, akik számára nem adtak lehetőséget menedékkérelm benyújtására, ellentétes az uniós és a nemzetközi joggal, és hogy a Bizottság lépjen fel a visszatoloncolást megkísérlő minden tagállammal szemben;

A biztonságos származási országok jegyzékéről

62. tudomásul veszi a Bizottságnak a biztonságos származási országok uniós jegyzékére, valamint a menekültügyi eljárásokról szóló irányelv⁽¹⁾ módosítására irányuló közelmúltbeli javaslatát; megjegyzi, hogy ha ez az uniós jegyzék kötelező lenne a tagállamok számára, elviekben a menekültügyi eljárás, többek között a visszatérés megkönnyítésének fontos eszközévé válhatna;

63. sajnálatát fejezi ki a jelenlegi helyzet miatt, amelyben a tagállamok különböző biztonságos országokat tartalmazó jegyzékeket alkalmaznak, ami akadályozza az egységes alkalmazást és ösztönzi a másodlagos mozgásokat;

64. hangsúlyozza, hogy a biztonságos származási országok jegyzékének semmilyen esetben sem szabad elvonatkoztatnia attól az elvtől, amely szerint minden személy számára biztosítani kell a nemzetközi védelem iránti kérelmének megfelelő egyedi megvizsgálását;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (HL L 180., 2013.6.29., 60. o.).

2016. április 12., kedd

A kötelezettségzegési eljárásokról

65. megállapítja, hogy 2015 szeptemberében a Bizottság 40 esetben volt kénytelen a közös európai menekültügyi rendszer megvalósításával kapcsolatos kötelezettségzegési eljárásról határozni 19 tagállam ellen, ami hozzáadódik a már függőben lévő 34 ügyhöz; ismételten hangsúlyozza, hogy a Parlamentet teljes körűen tájékoztatni kell a Bizottság által olyan tagállamok ellen indított eljárásokról, amelyek nem vagy nem megfelelően hajtották végre az e területre vonatkozó uniós jogszabályokat;

66. ismételten hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy amint megállapodás született az uniós jogszabályokról és el is fogadták azokat, a tagállamok hajtsák is végre e jogszabályokat;

67. megjegyzi továbbá, hogy lehetetlen a közös európai menekültügyi rendszer egyes elemeinek előnyeit és hátrányait megfelelően értékelni, mivel számos tagállam még nem hajtotta végre teljes egészében a jogszabályt;

Az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalról (EASO)

68. javasolja, hogy hosszú távon az EASO váljon a közös európai menekültügyi rendszer (CEAS) legfőbb koordinátorává, amely garantálja a rendszer szabályainak egységes alkalmazását; megismétli, hogy amint a közös európai menekültügyi rendszer valóban európai szintűvé válik, az EASO-nak a tagállami szakértők csoportjából teljes jogú uniós ügynökséggé kell fejlődnie, amely operatív támogatást nyújt a tagállamoknak és a külső határokon; hangsúlyozza e tekintetben, hogy az EASO számára rövid, közép- és hosszú távon egyaránt biztosítani kell a szükséges finanszírozást és humán erőforrásokat;

69. megjegyzi, hogy az EASO 2015-ös, áthelyezésre, áttelepítésre és külső dimenzióra vonatkozó költségvetése azonban mindössze 30 000 EUR volt; megismétli, hogy ezt a nagyon csekély költségvetést nem lehet komolyan venni a Földközi-tengeren jelenleg zajló események, valamint annak a fényében, hogy milyen sok hivatkozás történik az EASO-ra az áthelyezésről szóló határozatokban; emlékeztet arra, hogy rövid, közép- és hosszú távon jelentősen növelni kell az EASO költségvetését, emberi erőforrásait, illetve az áthelyezésre és az áttelepítésre elkülönített összegeit;

A Frontexről és a javasolt új európai határőrségről és parti őrségről

70. megjegyzi, hogy a közelmúltban a Frontex szerepet játszott a tengeren bajba jutott hajók vagy személyek részére történő segítségnyújtásban, és elismeri a Triton és Poszeidón közös műveleteken keresztül a Földközi-tengeren zajló mentési és életmentési feladatokhoz való hozzájárulását;

71. tudomásul veszi, hogy a közelmúltban javasolt Európai Határ- és Parti Őrség célja, hogy a Frontex helyébe lépjen, és biztosítsa a külső határokon az integrált európai határigazgatást a migráció hatékony kezelése és az Unión belül a magas szintű belbiztonság biztosítása, ugyanakkor az Unión belül a személyek szabad mozgásának garantálása érdekében; a Szerződésekkel és az azok jegyzőkönyveivel összhangban megjegyzi, hogy azok a tagállamok, amelyek tagjai a schengeni térségnek, ám még nem tagjai a belső határellenőrzés nélküli schengeni térségnek, részt vehetnek az új javaslat szerinti összes fellépésben, és/vagy élvezhetik azok előnyeit;

72. várakozással tekint a társjogalkotó intézményeken belül és azok között a rendes jogalkotási eljárás keretében, az EUMSZ 294. cikkével összhangban zajló tárgyalásokra;

Schengenről és a külső határok őrizetéről és biztonságáról

73. emlékeztet arra, hogy a schengeni térség létrehozása óta az Unióban megszűntek a belső határok, és hogy a schengeni térség tagállamai egymásra épülő lépésekből álló közös politikát alakítottak ki a schengeni külső határokkal kapcsolatban, valamint hogy az ebben a rendszerben rejlő logika szerint a belső határellenőrzések megszüntetésének mindig a schengeni térség külső határainak megerősítését célzó kompenzációs intézkedésekkel, valamint a Schengeni Információs Rendszeren (SIS) keresztül történő információmegosztással párhuzamosan kell zajlania;

74. elismeri, hogy a schengeni térség integritása és a belső határellenőrzés megszüntetése a külső határok hatékony igazgatásától függ, ahol minden tagállamnak szigorú közös szabályokat kell alkalmaznia a külső határokon, és a tagállamok között hatékony információcserének kell zajlania;

2016. április 12., kedd

75. elfogadja, hogy az Uniónak meg kell erősítenie a külső határok védelmét és tovább kell fejlesztenie a közös európai menekültügyi rendszert, és hogy intézkedésekre van szükség a schengeni térség kapacitásának erősítéséhez, hogy szembe tudjon nézni az Európa előtt álló új kihívásokkal, ugyanakkor fenn kell tartani a biztonság és a személyek szabad mozgásának alapelveit;

76. rámutat arra, hogy a schengeni határ-ellenőrzési kódex értelmében a schengeni térségbe való belépést általában a külső határon ellenőrzik, és hogy ezen kívül számos harmadik országbeli állampolgárnak vízummal kell rendelkeznie ahhoz, hogy beléphessen a schengeni térségbe;

77. megismétli a UNHCR felhívását, hogy az alapvető jogok és nemzetközi kötelezettségek tiszteletben tartása csak akkor biztosított, ha a működési eljárások és tervek e kötelezettségeket a szárazföldi, tengeri vagy légi határokon dolgozó határellenőrök számára készült gyakorlati, egyértelmű iránymutatás formájában megfogalmazzák; rámutat az uniós polgári védelmi mechanizmus további erősítésének szükségességére az olyan eseményekre való reagálás érdekében, amelyek széles körű hatást fejtenek ki jelentős számú tagállamban;

78. ismételten hangsúlyozza a menekültügyre és migrációra vonatkozó jogszabályokat illetően, hogy ahhoz, hogy a belső és külső határokra vonatkozó jogszabályok eredményesek legyenek, alapvető fontosságú, hogy az uniós szinten elfogadott intézkedéseket a tagállamok megfelelően hajtsák végre; kiemeli, hogy a megnövekedett nyomás következtében elengedhetetlen az intézkedéseknek a külső határokon található tagállamok általi jobb végrehajtása, ami segíthet a polgárok biztonsági aggályainak eloszlátásában;

79. tudomásul veszi, hogy 2015. december 15-én a Bizottság a schengeni határ-ellenőrzési kódex célirányos felülvizsgálatára vonatkozó javaslatot terjesztett elő, amely az összes uniós állampolgár (nem csupán harmadik országbeli állampolgárok) vonatkozó adatbázisok alapján történő rendszeres ellenőrzésének bevezetését javasolja a schengeni térség külső határain;

80. úgy véli, hogy a schengeni térség az európai integráció egyik fő vívmánya; megjegyzi, hogy a szíriai és a régióban másutt folyó konfliktusok következtében példátlanul sok menekült és migráns érkezett az Unióba, és emiatt nehézségek keletkeztek az Unió külső határainak egyes szakaszain; aggódik amiatt, hogy erre válaszul néhány tagállam szükségesnek látta belső határai lezárását vagy ideiglenes határellenőrzés bevezetését, ezzel megkérdőjelezve a schengeni térség megfelelő működését;

Az uniós fogadóállomásokról (hotspotok)

81. emlékeztet arra, hogy a Bizottság a migrációra vonatkozó európai menetrendben „uniós fogadóállomásokon alapuló koncepciót” javasolt, amely szerint a határfelügyeleti ügynökség, az EASO, az Europol és az Eurojust ügynökségeknek – a saját megbízatásuk keretein belül – operatív segítséget kell nyújtaniuk a tagállamok számára;

82. rámutat e tekintetben arra, hogy az uniós ügynökségek számára biztosítani kell a feladataik teljesítéséhez szükséges erőforrásokat; ragaszkodik ahhoz, hogy az uniós ügynökségek és az érintett tagállamok maradéktalanul tájékoztassák a Parlamentet a fogadóállomásokon végzett munkáról;

83. megjegyzi, hogy az áthelyezésről szóló mindkét határozat rendelkezik az Olaszországnak és Görögországnak a fogadóállomásokon nyújtandó operatív támogatásról, a következő célokra: a migránsok előszűrése első megérkezésükkor, a nemzetközi védelem iránti kérelmük nyilvántartásba vétele, az áthelyezésre vonatkozó tájékoztatás nyújtása a kérelmezők számára, a visszatérést célzó műveletek megszervezése azon személyek tekintetében, akik nem kérelmeztek nemzetközi védelmet és egyébként nem jogosultak a maradásra, vagy akik kérelmét elutasították, valamint az áthelyezés eljárással kapcsolatos valamennyi lépés megkönnyítése;

84. kéri, hogy az uniós fogadóállomásokat a lehető leghamarabb alakítsák ki, hogy e tagállamok számára konkrét operatív segítséget nyújthassanak; technikai és pénzügyi források és támogatás biztosítását kéri az érkezés szerinti első tagállamok, közöttük Olaszország és Görögország számára, az Unióba érkező minden menedékkérő gyors és hatékony nyilvántartásba vételének és az illetékes hatóságokhoz való utalásának biztosítása érdekében, alapvető emberi jogait maradéktalanul tiszteletben tartása mellett; úgy véli, hogy a gyors és hatékony uniós segítségnyújtás a tagállamok részére, illetve a segítség elfogadása fontosak a kölcsönös bizalom szempontjából;

2016. április 12., kedd

85. elismeri, hogy e fogadóállomások egyik fő célja annak lehetővé tétele, hogy az Unió által biztosított védelem és humanitárius segítség gyorsan eljusson a rászorulókhhoz; hangsúlyozza, hogy nagyon kell ügyelni arra, hogy a fogadóállomásokon a migránsok besorolása az összes migráns jogainak maradéktalan tiszteltetésével történjen; elismeri azonban, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személyeknek az Unióba történő első belépésekor zajló megfelelő azonosítása megkönnyítheti a megreformált közös európai menekültügyi rendszer általános működését;

A migrációhoz kapcsolódó büntetőjogról

86. megjegyzi, hogy a Bizottság az embercsempészetre vonatkozó cselekvési tervében kimondja, hogy fontolóra veszi a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló 2004/81/EK tanácsi irányelv felülvizsgálatát;

87. úgy véli, hogy e felülvizsgálatra szükség van, és hogy emellett meg kell fontolni olyan rendszer bevezetését is, amely lehetővé teszi az emberkereskedelem és embercsempészet áldozatai számára, hogy ténylegesen hozzájárulhassanak valamely emberkereskedő vagy embercsempész ellen indított büntetőeljáráshoz anélkül, hogy attól kellene tartaniuk, hogy ellenük is eljárás indul;

88. megjegyzi, hogy a Bizottság fontolóra veszi a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról szóló 2002/90/EK tanácsi irányelv felülvizsgálatát; véleménye szerint senkit sem szabad büntetőjogi felelősségre vonni azért, mert különböző formákban humanitárius segítséget nyújt az arra rászorulóknak, és ezt az elvet az uniós jognak is tükröznie kell;

89. hangsúlyozza, hogy az embercsempész és emberkereskedő hálózatok felszámolása irányába tett újabb fontos lépés a pénzügyi nyomozások előnyben részesítése, mivel a bűnözői hálózatok nyereségeinek nyomon követése és elkobása e hálózatok meggyengítésének és felszámolásának alapvető feltétele; e tekintetben arra szólítja fel a tagállamokat, hogy gyorsan és ténylegesen ültessék át a negyedik pénzmódsási irányelvet;

90. emlékeztet arra, hogy a bűnügyi nyomozások eredményes lefolytatásának biztosítása érdekében fontos teendő a gyakorlati munkát végző személyek továbbképzése, hogy az érintettek maradéktalanul megértsék a kezelni kívánt jelenséget, és képesek legyenek annak már korai szakaszban történő felismerésére;

A harmadik országokkal folytatott együttműködésről

91. rámutat arra, hogy a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés menedékkjoggal és nemzetközi védelemmel kapcsolatos pillérjét tovább kell fejleszteni, és nagyobb mértékben bevonni a harmadik országokat; megjegyzi, hogy az ezen a területen zajló jelenlegi intézkedések a regionális védelmi programok vagy regionális fejlesztési és védelmi programok keretében a származási és tranzitországokban az embercsempészettel és emberkereskedelemmel foglalkozó hálózatok kezelésére vonatkozó kapacitásépítésre összpontosítanak; megjegyzi ugyanakkor, hogy e programok áttelepítésre vonatkozó összetevője még mindig gyenge; úgy véli, hogy a kapacitásépítési erőfeszítéseket és áttelepítési tevékenységeket fokozni kell, és a nagyszámú menekült népességet befogadó harmadik országokkal együttműködésben kell azokat megvalósítani;

92. elismeri, hogy az Unió migrációval, menekültüggyel és határokkal kapcsolatos külpolitikájának célkitűzéseit tartalmazó alap-jogiaktus a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés; tudomásul veszi, hogy ennek égisze alatt számos egyéb eszköz is létezik, például regionális párbeszéd, kétoldalú párbeszéd, mobilitási partnerségek, közös migrációs és mobilitási programok, visszafogadási megállapodások, vízumkönnyítési megállapodások, vízummentességről szóló megállapodások, regionális védelmi programok és regionális fejlesztési és védelmi programok;

2016. április 12., kedd

93. megérti, hogy a külső dimenzióknak a harmadik országokkal folytatott együttműködésre kell összpontosítania az okok kiküszöbölése és az Európába áramló illegális áramlások kezelése tekintetében; megérti, hogy a legfontosabb származási, tranzit- és célországokkal folytatott partnerségeknek és együttműködésnek továbbra is a figyelem középpontjában kell állnia például a Khartoum- vagy Rabat-folyamat, az Afrika és Európa közötti migrációs és mobilitási párbeszéd, a Budapest-folyamat és a Prága-folyamat révén;

94. rámutat, hogy az EU-nak és tagállamainak alaposan meg kell fontolniuk, hogy mely harmadik országok bűnüldöző szerveit támogatják, figyelembe véve, hogy e szervek megsértik-e a migránsok emberi jogait;

95. ajánlja, hogy harmadik országokkal folytatott együttműködés esetén értékelni kelljen az adott országok menekültügyi rendszereit, az általuk a menekültek számára nyújtott támogatást, valamint képességüket és hajlandóságukat az országukba vagy azon keresztül irányuló emberkereskedelem és embercsempészet felszámolása tekintetében;

96. kéri az Uniót, hogy nyújtson segítséget a harmadik országoknak menekültügyi rendszereik és beilleszkedési stratégiáik kidolgozásában, annak érdekében, hogy a harmadik országok nemzetközi védelemre szoruló állampolgárai náluk kereshessenek védelmet; meggyőződése, hogy az EU-nak olyan megközelítést kell elfogadnia a harmadik országokkal folytatott együttműködés tekintetében, amely mind az EU, mind az adott harmadik ország, mind pedig az ebben az országban tartózkodó menekültek és a migránsok számára előnyös;

97. újból emlékeztet arra, hogy az Unió felgyorsította a harmadik országokkal folytatott együttműködést a migráció és a menedékjog terén annak érdekében, hogy megfelelő választ adjon a jelenlegi menekültválságra, és új együttműködési kezdeményezéseket indított, mint például az EU és Törökország közötti közös cselekvési tervet; hangsúlyozza, hogy e tekintetben valamennyi félnek be kell tartania a közös cselekvési terv keretében tett vállalásait, ideértve a szírek tömeges beáramlásához vezető okok kezelését, a szíreknek ideiglenes védelem keretében, valamint a törökországi fogadó közösségeknek nyújtandó támogatás kidolgozását és a Törökországnak azon kötelezettségvállalási betartása érdekében nyújtott támogatást, hogy megakadályozza a területéről az Unióba irányuló illegális áramlást;

A tudatosságnövelő kampányokról

98. rámutat, hogy számos csempésztett személy bizonyos fokig tudatában van a kockázatoknak, ettől függetlenül mégis útra kel, mert e kockázatokat kevésbé súlyosnak ítéli meg azokhoz képest, amelyekkel akkor szembesülne, ha lemondana a migrációról;

99. üdvözlí, hogy az embercsempészetéről szóló cselekvési terv az újabb kampányok indítását a meglévők értékeléséhez köti; ajánlja, hogy a tájékoztató kampányok tartalmazzanak azon kritériumra vonatkozó információt, amelynek alapján meghatározható a védelmi jogállás az EU-ban, ez ugyanis meggyőzheti az elindulás értelmetlenségéről azokat a migránsokat, akik azt kockáztatják, hogy az EU-ba vezető kockázatos út végén visszaküldik őket, mert Európában nem jogosultak védelemre;

Az okok kezeléséről

100. újból kijelenti, hogy az EU-nak hosszú távú stratégiát kell elfogadnia, hogy segítsen ellensúlyozni a harmadik országokban azon „kényszerítő tényezőket” (konfliktus, üldöztetés, etnikai tisztogatás, általános erőszak, és egyéb tényezők, mint a rendkívüli szegénység, az éghajlatváltozás vagy természeti katasztrófák), amelyek az embereket a csempészhálózatok karjaiba lökik, mivel ebben látják az egyetlen esélyt arra, hogy eljussanak az Európai Unióba;

101. újból emlékeztet arra, hogy a migránsok emberi jogaival foglalkozó különleges ENSZ-előadó legális migrációs csatornák megnyitására kérte az Uniót, amelyek lehetővé teszik a migránsok számára, hogy legális be- és kilépési csatornákat használjanak ahelyett, hogy az embercsempészbűnszövetkezetekhez fordulnának;

102. hangsúlyozza, hogy az Unióba érkező menekültek számának közelmúltbeli növekedése megmutatta, hogy a megelőző intézkedések nem elegendők a jelenlegi migrációs jelenség kezelésére;

2016. április 12., kedd

103. megéri, hogy nagyobb erőfeszítést kell tennünk a migráció alapvető okait képező geopolitikai kérdések megoldására, mivel a háború, a szegénység, a korrupció, az éhség és a lehetőségek hiánya azt eredményezi, hogy az emberek továbbra is úgy érzik majd, hogy Európába kell menekülniük, kivéve, ha az Unió megvizsgálja, hogy hogyan lehet újjáépíteni ezeket az országokat; rámutat, hogy ennek megfelelően a Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell a pénzt a harmadik országokbeli kapacitások építése érdekében például az ottani beruházások és az oktatás elősegítése, a menekültügyi rendszerek megerősítése és tökéletesítése, a határok hatékonyabb igazgatása, valamint a jog- és igazságszolgáltatási rendszer megszilárdítása révén;

A harmadik országoknak nyújtott finanszírozásról

104. megjegyzi, hogy a harmadik országok fő finanszírozási eszköze a Fejlesztési Együttműködési Eszköz (DCI), amely a globális közjavak és kihívások program keretében a migráció finanszírozása céljából rendelkezésre álló egyetlen, a Nemzetközi Együttműködés és a Fejlesztés Főigazgatósága (DEVCO) által irányított uniós, globális, tematikus migrációs finanszírozást tartalmazza; megjegyzi továbbá, hogy hasonlóképp, mint a tagállamoknak közvetlenül juttatott alapok esetében, a DCI irányításában egyéb bizottsági főigazgatóságok és uniós szervek is részt vesznek, ezért az Unió szomszéd országoknak nyújtott támogatását az Európai Szomszédságpolitika és a Csatlakozási Tárgyalások Főigazgatósága nyújtja az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz útján; a humanitárius segítséget a Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága (ECHO) nyújtja; az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) pedig a Stabilitási Eszközt irányítja; emlékeztet arra, hogy míg a Migrációügyi és Uniós Belügyi Főigazgatóság (HOME) által kezelt két alapnak – az AMIF és az ISF – külső vetülete is van, ez új szereplő a külső finanszírozási szinten;

105. üdvözlöi a közelmúltban alapított Afrikáért Uniós Szükséghelyzeti Alapot és az EU által az alapnak biztosított 1,8 milliárd EUR forrást, ami a harmadik országok finanszírozásának új eleme; kéri a tagállamokat, hogy továbbra is járuljanak hozzá az alaphoz;

106. javasolja, hogy a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítéssel (GAMM) összhangban i. a legális migrációt és mobilitást, ii. az illegális migrációt és az emberkereskedelmet, iii. a nemzetközi védelmet és iv. a migráció fejlesztésre gyakorolt hatását kezelő négy tematikus pillér egyenlő súlyt kapjon az EU külpolitikájában és finanszírozásában;

A finanszírozás átláthatóságáról

107. megjegyzi, hogy az EU migrációs és menekültügyi politikáját különböző politikai eszközök révén hajtják végre, melyek mindegyike saját, egymáshoz nem feltétlenül kapcsolódó célkitűzéseket követ, és a számos érintett szereplő között elégtelen módon valósul meg a finanszírozás koordinálása; rámutat, hogy a költségvetési sorok és felelőségek széttagozottsága olyan irányítási struktúrát eredményez, amely megnehezíti, hogy átfogó képet kapjunk a migráció és a menekültügy terén rendelkezésre álló különböző alapok elosztásáról és végső felhasználásáról; rámutat, hogy emellett ez a széttagozottság nehezebbé teszi az EU által a migrációs politika céljaira költött összeg egészének pontos megállapítását;

108. úgy véli, hogy az uniós finanszírozásra vonatkozó, migrációval kapcsolatos átfogó áttekintést kell készíteni mind az Unión belül, mind azon kívül, mivel egy ilyen áttekintés hiánya az átláthatóság és a megalapozott politikai döntéshozatal egyértelmű akadályát jelenti; megjegyzi, hogy az egyetlen lehetőség egy, az Unió által finanszírozott valamennyi migrációs politikával kapcsolatos projekt adatbázisát tartalmazó weboldal létrehozása; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság szükségessége a költségvetési vonalakat is kiterjeszti annak érdekében, hogy az Uniós migrációs politika valamennyi céljának megfelelő finanszírozást biztosítsanak;

109. emlékeztet, hogy az uniós migrációs források pozitív hatása azokon a nemzeti és uniós szintű folyamatokon nyugszik, melyek célja az átláthatóság, a hatékony nyomon követés és az elszámoltathatóság biztosítása, véleménye szerint mérlegelni kell, hogy a nyomon követés és az értékelés utólagos folyamatok helyett hogyan tehető folyamattá, illetve erősíteni kell a Számvevőszék szerepét; megjegyzi, hogy összehasonlítható minőségi és mennyiségi mutatókat kell kidolgozni ahhoz, hogy mérni lehessen az uniós források hatását és segítsenek értékelni, hogy ezek a források elérték-e céljukat;

2016. április 12., kedd

A migráció kiegészítő finanszírozásáról

110. üdvözlí az Unió 2016-os költségvetésében biztosított, a jelenlegi migrációs jelenség kezelésére szolgáló kiegészítő finanszírozást; rámutat, hogy az új finanszírozások túlnyomó részét a 2014-2020-as előrehozott többéves pénzügyi keretből (MFF) biztosítják, melynek eredményeképp az Unió ma azt a pénzt költi el, amelyet holnap kellett volna elköltenie;

111. elismeri, hogy bár a közelmúltbeli költségvetési javaslatok és az Unió 2016-os költségvetésében tervezett további források – a Rugalmassági Eszközt is beleértve – üdvözlendők, a közép és hosszú távú finanszírozás kérdése továbbra sem megoldott; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az AMIF költségvetési sorai tekintetében 2016-ra javasolt összegek növelését nem kíséri a szóban forgó alap keretében a 2014–2020 közötti időszakban rendelkezésre álló globális források javasolt felülvizsgálata; hangsúlyozza, hogy ha ez nem változik, az AMIF keretében biztosított finanszírozás jóval 2020 előtt elapad;

112. felszólítja a tagállamokat, hogy maradéktalanul használják ki azokat a forrásokat, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül a migrációs politikához, de felhasználhatók a területhez tartozó fellépések finanszírozására (például integrációs tevékenységek), ilyenek lehetnek például az Európai Szociális Alap, a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alap, a Horizont 2020, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Jogok, egyenlőség és polgárság program;

113. javasolja, hogy a többéves pénzügyi keret 2016 végére ütemezett felülvizsgálata keretében jelentős további új forrást kell biztosítani az állampolgárságról, szabadságról, biztonságról és igazságügyről szóló 3. fejezetben, annak érdekében, hogy a migrációs tendenciák, valamint az uniós és tagállami menekültügyi, migrációs és integrációs politikák kapcsolódó pénzügyi követelményei alapján elegendő forrás álljon rendelkezésre;

A civil társadalom részvételéről

114. rámutat, hogy a nem kormányzati szervezetek számára kulcsfontosságú feladat az operatív finanszírozás biztosítása, mivel a legtöbb finanszírozás projektekhez kapcsolódik; kijelenti, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk és adott esetben finanszírozniuk kell a migránsoknak segítséget nyújtó önkéntes és nem kormányzati szervezetek által tett kezdeményezéseket; kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy amennyiben célszerű és lehetséges, törekedjenek a migráció, integráció és menekültügy terén tevékenykedő, a fenti szolgáltatásokat biztosító civil társadalmi szervezetek által irányított projektek finanszírozására;

115. újból kijelenti, hogy biztosítani kell a civil társadalom részvételét az Unió fellépéseinek és a nemzeti programok megvalósításában a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapban lefektetett partnerségi elvekkel összhangban; javasolja, hogy uniós szinten fontolják meg a Bizottság és a megfelelő, menekültügyi, migrációs és integrációs problémákon dolgozó civil társadalmi szervezetek közötti rendszeres konzultációt;

Demográfiai trendek

116. megjegyzi, hogy az Unióba irányuló migrációs áramlás 2015-ös felgyorsulása előtt – az OECD és a Bizottság 2014-es jelentése szerint – az Unió munkaképes korú lakossága (15–64 év) várhatóan 7,5 millió fővel csökken 2013 és 2020 között, és amennyiben a nettó migrációt kizárjuk az előrejelzésekből, a csökkenés még ennél is hangsúlyosabb, mivel így a munkaképes korú lakosság 11,7 millió fővel csökkenne;

117. rámutat, hogy 2015 novemberében a fiatalok munkanélküliségi aránya a tagállamokban 20 % volt;

118. megjegyzi továbbá, hogy az Eurostat legújabb előrejelzései szerint a 65 év feletti 15-64 év közöttiekhez viszonyított aránya a 2013 eleji 27 %-ról 2050-re legalább 50 %-ra fog nőni; megjegyzi, hogy ez azt jelenti, hogy a jelenlegi arány, amely szerint négy munkaképes korú lakosra jut egy 65 év feletti személy akként fog változni, hogy a jövőben két munkaképes korú lakosra jut egy 65 év feletti;

2016. április 12., kedd

A legális migrációról

119. kijelenti, hogy uniós szinten jelenleg az EUMSZ 79. cikke szabályozza a legális migráció kezelését;
120. megéri, hogy a 79. cikk (5) bekezdése kifejezetten a tagállamok hatáskörébe rendeli, hogy meghatározzák, hány munkavállalási céllal érkező, harmadik országokból származó állampolgárt engednek be a területükre;
121. rámutat, hogy az EU 2020 stratégia megállapította, hogy átfogó munkaerőpiaci migrációs politikára van szükség, továbbá a migránsokat jobban kell integrálni, hogy az Unió elérje intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó célkitűzéseit;
122. megjegyzi, hogy az EU-nak a munkavállalási céllal az Unióba érkező harmadik országbeli állampolgárok hozzáféréseire vonatkozó jogszabályi kerete meglehetősen töredezett, mivel specifikus munkavállalói kategóriákra összpontosít ahelyett, hogy általában a migráns munkásokra vonatkozó szabályozást határozná meg;
123. úgy véli, hogy az Uniónak hosszú távon általánosabb szabályokat kell megállapítania az Unióba munkavállalási céllal érkező harmadik országbeli állampolgárok belépése és tartózkodása tekintetében, annak érdekében, hogy kielégítse az uniós munkaerőpiacon meghatározott keresletet;

A hatékonyabb információk szükségességéről

124. Kéri, hogy a munkaerőpiacra vonatkozóan átfogó jövőképet alakítsanak ki az Unióban, mivel ez a munkaerőpiaci politikák kibontakoztatásának előfeltétele; rámutat, hogy eszközöket kell kidolgozni az Unió jelenleg és jövőbeni munkaerőpiaci igényeinek meghatározására és előrejelzésére; javasolja a meglévő eszközök – mint például az Európai Szakképzésfejlesztési Központ (CEDEFOP) vagy az OECD által kifejlesztett eszközök – további tökéletesítését, sőt akár egyesítését, melyhez a harmadik országokbeli potenciális munkaerő-beáramlásra vonatkozó nemzetközi statisztikák társulnának annak érdekében, hogy pontosabb képet kapjunk a helyzetről;
125. meggyőződése, hogy a hatékonyabb információk és az ilyen információk elemzésére szolgáló tökéletesebb eszközök segítséget fognak nyújtani a politikai döntéshozóknak a jövőbeni munkavállalási célú migrációra vonatkozó politikák kidolgozásában, és az Uniónak, valamint a tagállamoknak azonosítaniuk kell a munkaerőpiacon tapasztalt aránytalanságokat, ami segítheti őket abban, hogy betölthessék azokat az állásokat, amelyek egyébként nem tudnának betölteni;

A munkaerő kizsákmányolásáról

126. megjegyzi, hogy a munkaerő kizsákmányolására emberkereskedelem és embercsempészet következményeképpen egyaránt sor kerülhet, sőt, akár e bűncselekmények hiányában is, aminek következményeképpen a rendezetlen jogállású migránsokat kizsákmányoló személyek büntetlenül maradnak azokban a tagállamokban, amelyek joga szerint nem követnek el bűncselekményt;
127. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szabálytalan jogállású migránsok munkaerőjét kizsákmányoló munkáltatók felfedezésének és/vagy büntetőjogi felelősségre vonásának alacsony kockázata a súlyos munkaerő-kizsákmányolás fontos tényezője, különösen a kockázatnak leginkább kitett ágazatokban (pl. a mezőgazdaságban, az építőiparban, a szállodai és éttermi ágazatban, valamint a háztartási alkalmazottak és a gondozási szolgáltatások esetében); javasolja, hogy a büntetlenség felszámolása érdekében mindenekelőtt azt kell biztosítani, hogy a súlyos munkaerő-kizsákmányolás minden esetben bűncselekménynek minősüljön, és a nemzeti jog szerint megfelelően büntessék, és a kockázatnak kitett ágazatokban fokozzák a munkaügyi ellenőrzéseket;
128. megjegyzi, hogy jelenleg számos tagállam csak abban az esetben tekinti bűncselekménynek a munkaerő kizsákmányolását, ha az csempészés formájában nyilvánul meg, ami szabályozatlanul hagyja azokat az eseteket, amikor a munkaerőt kizsákmányoló nem vettek részt a csempészetben, vagy részvételük nem bizonyítható;

2016. április 12., kedd

129. ismételten kijelenti, hogy maradéktalanul végre kell hajtani és a gyakorlatban alkalmazni kell az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló 2009/52/EK irányelvben említett panaszok elősegítésének biztosítására szolgáló eljárásokat; meggyőződését fejezi ki, hogy biztosítani kell az embercsempészet áldozatainak hatékonyabb védelmét, köztük az Unióba csempészett azon személyekét, akik együttműködnek és elősegítik a csempészek/és vagy emberkereskedők büntetőjogi felelősségre vonását; javasolja, hogy ezen túlmenően támogassák az emberkereskedelem elleni Európai Üzleti Koalíció létrehozását (az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló 2014-es stratégia felvetése szerint) az emberkereskedelem-mentes ellátási láncok létrehozási céljából;

130. meggyőződését fejezi ki, hogy a migránsok munkaerejének kizsákmányolását felszámolni kívánó minden erőfeszítés során kettős megközelítést kell alkalmazni, amelynek célja egyrészt a visszaélést elkövető munkáltatók tényleges felelősségre vonása, másrészt az áldozatok védelme az ilyen jellegű kizsákmányolással szemben;

A kék kártya felülvizsgálatáról

131. ismételten emlékeztet arra, hogy migrációról szóló menetrendjében a Bizottság kinyilvánította azon szándékát, hogy felülvizsgálja a magas szinten képzett harmadik országokbeli munkavállalók belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló irányelvet (kékkártya-irányelv) különösen annak hatálya (az Európában befektetni kívánó vállalkozókra történő esetleges kiterjesztés) és az Unión belüli mobilitásra vonatkozó szabályok tökéletesítése tekintetében;

132. ismételten kijelenti, hogy a Bizottság jelenlegi kék kártya irányelvre vonatkozó megvalósítási jelentésében hangsúlyozza annak hiányosságait, beleértve a harmonizáció rendkívül alacsony szintjét, amely a tagállamoknak biztosított széleskörű mérlegelési lehetőségéből, különösen a tagállamok azon jogából ered, hogy párhuzamos nemzeti rendszereket tartsanak fenn;

133. ezenfelül nyilvánvalónak tartja, hogy az irányelvnek nemcsak a magasan képzett munkavállalókra kell összpontosítania, hanem célzottan azon magas képzettséget igénylő munkahelyekre is, amelyek esetében bizonyítottan munkaerőhiány áll fenn; ezen túlmenően meggyőződése, hogy a kék kártya felülvizsgálatának széleskörűnek és célzottnak kell lennie, és a jelenlegi irányelv ellentmondásainak kiküszöbölésére kell irányulnia, különös tekintettel a nemzeti rendszerekre; javasolja, hogy a hatály felülvizsgálatát oly módon fontolják meg, hogy az kiterjedjen azon harmadik országbeli állampolgárokra is, akik elő tudják segíteni az Unió munkaerőpiaci hiányosságainak orvoslását;

o

o o

134. utasítja az Elnököt, hogy ezt a határozatot küldje meg a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, az EASO-nak, a Frontexnek, az Europolnak, az Eurojustnek, a FRA-nak, az eu-LISA-nak, az Európa Tanácsnak, a Régiók Bizottságának, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.